

זעקה מזור

זעקה עלום התורה נוכה סכנת גזרת הגיט
ויל"ד עי' פטה הרטבר של אוגן כי הוהה תפלדים למאכט בגראת השם

המקום הפלפני: 02-6507494 | פקס: 02-3736557 | מייל: 6507494@gmail.com | מ"ד 7931 ירושלים

ב**י**י התורה הספרדי
לѧכט בגראת השם
סוכנות הרכבת השומרה לארץ ישראל

בנ"ה התורה הספרדים
ח' ב' ציון 7931 ירושלים
טלפון: 02-6507494
אימייל: 6507494@gmail.com

בכל שאלה/בעיה
מול הצבא:
פנה מיד למועד הסיעון:
02-6507494

9:00-24:00 שעונות 24 שעות ביממה
בקני חומות 24 שעונות במקורה

11

נא לשמור על קורות הגילין חשוון תשע"ז

גלוּן כמייחָד

סדרכו של פה

шибודות ראיונות ועדויות מוחדרת על מהותה הרוחנית של סרן למפען הקמתו וביסוס עולם
התורה והישיבות. על פעליהם הנמרצות בנד סכנות הגזע. על הווארתו הנברצת בנד
מסלולי האבאה ה"ארדיים" ועל צערו הנדרול ומואבקו הנחרץ בגורת הגזע.

יזא לאור ל夸ראת יום השמה השלישי של מון תורה ואשינו ותפארתו רבן של ישראל פומק חדור
רבינו עובדיה יוסף ז"ע"א אשר נתקשרותו לישיבת מלחה ועליה בסערה השמימה ביום דמו והנמרץ
ב' חשוון תשע"ד

זכותו רגן עליינו ועל כל בית ישראל אמן.

דבר המערכת

"מי יקום לי עם מרעים מי יתיצב לי עם פועלין און" – ראה הקב"ה שצדיקים מועטין ושתלן בכל דור". זינו ובמשך עשרות שנים עמד עליינו דעה נאמן, ראש גלות אריאל רבן של כל בני הגולה מוץ מלכא ובכito עובדיה יוסף זצוק"ל זע"א, אשר כמלאך מרים הניחג את העדה ואמר לנו גודל'. הוא הנבר הוקם על אשר העניק חמה בגדלותו העצומה, ועם זאת לא הסתגר בדור אמותיו אלא מסר נפשו לצביזונו וביסוסו של עולם התורה הספרדי, אשר בחסיד השיתת קם ופרח ושgasgo למימדים עצומים כי, כאשר עיננו רואות שבכל מקום ומקום נפתחים תלמידי תורה ישיבות וכוללים, ורבים מתდפקים על דלתות בית המדרש, והכל שמחים, כי לזרק התורה היתה עדנה וחזר כבוד לישראל.

אך הנה בעוננותינו הוביט הורם הנזר והוסרה העטרה, הלב ממאן להאמין, זה שלש שנים שעברו מהסתלקותו של מוץ זצוק"ל זיע"א, נפלח עטרת ראנשינו אווי נא לנו כי חטאינו! אנשי אסונה אבדו באים בכח מעשיהם גבורים לעמוד בפרק דוחים את הגזירות היו לנו להזמה ולמחסה ביטום זעם... מרוב עונניינו אבדנים נאפסו מהה בחתאיינו, סעו הפה למנוחות עזבו אותנו لأنחות.

domha ci shnot dor chalpo uburo, hun bchihi chiyuto shel moutz ztak"l af poshei yisrael al la huiyo l'horeim rachsholim ci shnot dor chalpo uburo, hun bchihi chiyuto shel moutz ztak"l af poshei yisrael al la huiyo l'horeim rachsholim v'lebdar b'geli ul mozomotam hashfollot. u'ata, meshanaynu nshao rachsholim v'ain l'dim asher avon kallato morobah m'chaver. vodi lehabit bein domuta ul tovuniotam l'dikron ha'bericha' chiz' ilil'at, v'lshemou b'caba' lab, kol mezahilot avi'i ha' ha'sopkiim kuf v'ao'morim 'ahach! zo ha'yom shkivionocho mazano d'aino, han aruk achmol 'ala ha'mi'utno melchi aratz ci yiboa z'er v'ao'veb' b'sheuri' u'olam ha'tora, u'ata be'unonutnu nchboro b'chori yisrael ha'ikrim v'ha'mesolai'im bepoz le'umod b'nissiyot kashim lab'li hiyu lenbeli chodes mu'sha idy' yozra. acen, ke'ha'yom ha'ah kol yehudi he'ot galil'! ci shchaya amor moutz b'kenasi bni ha'tora, al lenu le'pekor idyim bi'iosh b'shuva ksha zo! anu, zechi'inu l'shemou at kol' shel mohr, zechi'inu le'hagishat licen shel yisrael, shomeh u'linu le'hagibir at moroshato l'dor ha'ba, lab'li yosha' ha'me'yan v'lab'li yid'us ha'al'en, ud ci yiboa yinon.

masoper ul ha'golah sh'mo'alb'zi sh'casulah la'hastatcha ul kabir rachl amuno unha v'amro: chovev 'rachl m'vaca ul bniyah, ca amr ha' manuy koul' mabci, v'ani aomd al tafsikey l'bavot v'lehafpel ul um yisrael ud sh'zachah lag'olala hashli'mah b'mahara. af anu, yido um rabbot ha'ulim la'hastatcha ul zion shel moutz b'yonim b'zom ha'lefitroto ununa v'anmeri: avinu! rabinu! ul mi neshat ha'zagan, aik' ozibtanu ba'tkufah ksha zo b'shuva sh'reshui yisrael m'chablim'zim berom ha' v'mishtim at b'chori yisrael le'lacht dor'chim hrura la'hagim'zim 'zava, ha' yid'ach! ahoh! ud lenu! mi' yikom li' um mar'utim mi' yitzabi li' um p'oueli aon?! atcha v'ravim she' b'chita v'ha'atzurah b'chayik ul gezotot ha'giyos ha'ndarah, al na tafseik l'bavot, v'makom'ch ha'goba b'shemim tru'ish u'olamot ud lib'utol' cel g'ziorot k'shotot v'dru'ot ma'ale'ot, v'gadolim z'dikim b'mi'utam yitor m'bachim. v'heyi drazon sh'zachah b'mahara lag'olala hashli'mah b'mahara b'mi'utnu aman.

תוכן העניינים

- פרק א' "המהפכה הרוחנית של מרכז"
על המצב הרוחני היורוד, על השפעתו של מרכז בחיזוק התורה
ושילוחת הבנים לישיבות.....ד.....ד
- פרק ב' "פעילותו הנמרצת של מרכז כנגד גזירות הגיוס"
ראיוון מיוחד ובכבוד עם תלמידו של מרכז ועוזיות מיוחדות
על הוצאה מכתבו ההיסטורי של מרכז.....ט.....ט
- פרק ג' "צערו הגדול של מרכז"
התבטאותו החפירפה, עדויות בניו הרבנים והగונים שליט'א, מרכז לא בכיה של חינם.....טו.....טו
- "גдолים צדיקים במייתם" - סייפורו של יצחק.....ב.....ב
- "קבלנו הוראות מרכז" - המבצע המיחוד לילדי ישראל.....ככ.....ככ

התודה והברכה

לכל העוזרים והמשיעים בהוצאת גלין זה: למערכת ייתוד אמיר', לנכבד חברינו של מרכז- הרהיג' ר' יעקב ששון
שליט'א מהיס' "아버지 הרועים", לרהריג' ר' ח. רביב שליט'א מהיס' "מלך בינוי", לרהריג' ר' שמעון ר' שליט'א מהיס'
"איצקלופדיות מרכז", לרהריג' ר' אליהו בן שליט'א מהיס' "معدני מלך", למזכה הרבנים הרבה פנחים ואובן מרכז
הספר "שר ההנוהה" ולכל העוזרים והמשיעים בעריכת החומר. ישלם ה' פעלים וחוויה משכוורום שלימה מעם ה' אליך
ישראל. זוכתו של מרכז דע"א תעמדו להם אמן.

**ניתן לשמו הקלטות מיוחדות מרכז דע"א ומבניו הרבנים
הגאנונים שיבלחט'א על חיזוק עולם התורה וכנגד גזירת הגיוס.
בموქד הטלפון: 02-6507494 שולחה 5.**

שמעו ותחי נפשכם!

פרק א'

המהפכה הרוחנית של מרדן:

על המצב הרוחני הירוד ששהיה בדור הקודם, ועל המהפכה הרוחנית שנעשתה בצייבור ע"י מרדן זי"א סיפר הגאון רב בניין גמליאל שלייט"א ראש ישיבת "לב אל-יהו":

"העניות והדוחקות שהיזו מנת חלוף של החכמים והஹוקמים בתורה בדור הקודם, הביאו את בני אותו הדור לזלزل בחכמים עד שהגע המצב שלא היה במנצץ מי שישיא את ביתו לתלמיד חכם הרוצה להשאר באחלה של תורה, ולא נמצאו שידוכים לחכמי הדור החוא אלא בנות החכמים שיודעתו לכבד ולהוקר התורה ולומדיה ולהיות חי צער למען התורה הקדושה והחכמים.

ידעו ומפרנס על חכם יהודה צדקה זצוק"ל ראש ישיבת פורת יוסף המעתירה שלא נמצא לו שידוד זמן רב עד שהביבאו לו את בת דודתו מבגדר שחייב להינשא לו. וכן מון ראש הישיבה הכהן הגדל מאחיז חכם שלום הכהן שליט"א לא היה לו שיזק במנצץ אלא בתו של חכם מנצור בן שמעון זי"א מענק הדור הקודם שידעה להוקר ולכבד התורה ולומדיה וכל אחיה הרבנים הגאנונים למשפחתי בן שמעון המעתירה חכמים גדולים.

מן עם חכם מנצור
בן שמעון זצ"ל

ביזוי התורה ולומדיה הגיעו לשפל כזו שככל אימת שהירוקנים בשוק חפכו לבזות איש את רעהו ולקרוא קריאות גנאי, בין שלל הביטויים היה הביטוי יא' חכם, פירושו - לא מוצלח שכמוך כמו החכמים, רח' ל.

המצב זהה התהפק מן הקצה אל הקצה כאשר מון חכם עובדייה יוסף זצוק"ל הגדיל והאדיר והרבבה כבוד התורה ולומדיה והעמיד רבבות תלמידי חכמים עד שבימינו אנו כבוד גדול להקריא בשם חכם, רב, דיו"ר וכוכא באלו, וכל הנקריא לך מכובדים אותו כבוד גדול ונתנדל ונתקdash כבוד התורה ולומדיה"
(משמעותו בליל שבת קודש פרשת ויקח תשע"ד)

**על המצב הרוחני הקשה שהיה באותו תקופה כתוב נeldo של מון, רה"ג:
ר' יעקב ששון שליט"א בספרו על מון "אבי הרועים":**

"בעת היא נתרבר לו היט להרב מון זקנינו, כי עליו מוטל משא העם זהה, ולמרות גינו הצער לא יכול עוד להשתמט ולהשוו כי הדבר מוטל על גדולי הרבנים הזקנים. רק עליו המלאכה למגורו, ואין הוא בן חורין להפסיק ממנה. لكن התחזק עוד יותר במסירת שיעוריים

מן עם נeldo הרוב ששון

וזדרות בפני בני ירושלים, והחל חורך בדעתו מה יעשה על מנת להעמיד מחדש דורות של תלמידי חכמים לומדי תורה, שיעמדו על העדה, להחזר העטרה ליושנה, להרבות תורה בישראל..."

"ואילן הדור היה עולה יפה, היה הרב מרכז קני ממהר להעמיד לו ישיבה, ובה לומדי תורה מופלגים, והוא הם עומדים להורות לכל בית ישראל. אולם בראשית היה עליו לעודר ישנים מתרדמתם, הם כלל עדת הספרדים שכמעט נשכח מהם מעלה התורה..."

"לפיכך נאלץ הרב מרכז קני להתחיל מן החתלה. וכמו שאמרו בגמרא כמה גודלים מעשי חייא. בן הרב מרכז קני זצ"ל לא פטר את עצמו מלמד תורה לפשוטי העם, ועליהם השפיע שישלחו בניהם ובנותיהם למוסדות התורה. ואחר כך יסיד ישיבה למובהרים שבצעיר הספרדים..."
(רב ששהון בספר "אבי הדורות")

מרן עם אביו

ספר מרן זע"א: "אבי ע"ה למרות דוחק הפרנסת הויל וחייבאני המלך חזורי ביישיבת "פורת יוסף", והושיבני בין ברבי תלמידי חכמים ומهم ינكتי חלב ודבש, דברי תורה הנחמאדים מזוהב ומפוץ רב ומתקומים מדבר ונופת צופים. זכיתי להשתופף בצלולו של המאור הגדול מורי ורבי עט"ר רביינו עזרא עטיה זצ"ל ראש הישיבה, והשפיע עלי הנאון מורי ורבי למסור שיעורי עבר לבני בתים ולקרבם לצור מחצבתם על ידי התורה להשפיע עליהם ולשלוח את בניהם לישיבה, ולאט לאט תחילה לזרום לישיבה כל חניכי התלמיד תורה ואז נפתחו כמה ישיבות קדושות לתלמידים הצמאים לדבר ח". (הוא בא בספר "מלך ביפוריו" עמ' 168)

כשנשאים אנו את עינינו ורואים שמלאה הארץ דעה את ה' בן פורת יוסף בן ירבו בריבוי בני התורה, בריבוי ופתיחת תלמודי תורה, ישיבות קטנות, כוללים ועוד, המהפק התהילה עוד א', ע"י מסירותו של מרן (שליט"א) בקרוב בעלי הבתים שהחדר בינם את המטיסות לתורה ולשםו בגידולם ע"י שישלחו את בניהם לתורה ובכך צמחו האילנות וגידלו פירות מתחוקים מדברש.

בדברים שנשא מרן זע"א בפני תלמידיו הותיקים התבטה ואמר: "אני מודה להקב"ה שזכהני לראות בו עני את העדה שלכם פורתת ומשגנת וועלה בקדוש, מה זה כספ', מה זה זה, לא שווה כלום כנגד הבחוורים שלכם המסתלאים בפז, זה, תודו לך"ה שזכהם בחימיותם וועליהם במועלות ומות בש"ס ובפוסקים. מקודם זו מגעים לגיל יג' י"ד שנה היו יוצאים לעבודה, עכשוין חדרה בתוך ליבם אהבת התורה.

רמן עם תלמידיו

תמשוכו כך להנץ את בניכם בישיבות הקדושות שם חינו ואורך ימינו, אין לנו אלא בית היוצר של האומה, זה היישוב. אין לנו למעלה מזה, תחנכו את בניכם בישיבות ותמשיכו לעשות חיל". (שם)

חדש לפניהם הסתלקתו ספר מרן: "לפני שישים שנה, גורת ברחו אלקנה בירושלים. בשבת אחת היה שם טוער סופות חזקota, חורף קר שרר בירושלים, כלום היו ספונים

בבתיhem, החממו ליד התנור. פתאום דפק בדלת בית הגאנז רבי צבי סימן - טוב שליט"א (רבה הראשי של יהדות אפגניסטן ומראשי ישיבת 'חוזע עובדיה') הוא רוצה לדבר איתנו.

"שאלנו אותו: 'מה כבודו טרח לבוא אליו בשבת כה גשומה?' והוא סיפר לי: שלאחד המתפללים בבית הכנסת יש ב"ה ששה בנים, ואמר לו כי מתכוון לזרום את ילדיו בבית ספר מורייה. זה היה בית ספר מלומדי שלמדו שם בניים ובנות יחיד. ניסיתי להשפיע עליו שישלח את בניו לתלמוד תורה, אך הוא סירב בטוענו כי בת"ת לא יהיה להם 'בגירות', ולא יוכל להתחפרnos אח"כ. لكن בא אליו אשפיע עליון, חבל עליהם.

"או לא היה כמו היום שככלו לרשום את הילדיים בבית ספר מות שרצוים היה רישום פעם בשנה. והשבוע זה שבוע הרישום, لكن באותו מיד, אלו דברים שמותר להשפיע עליהם גם בשבת.

הגר"ץ סימן טוב,
הגר"י יוסף שליט"א
ומרנן ז"ע"

"שמעתי את דבריו. קמתי ולבשתי את המעיל. בני ביתך שאלו אותי" היקן אני חולך בכח גשם טוער? קר בחוץ! אך אמרתי כי חייב אני ללכט עם הרב סימן טוב לבקר מישחו. דבר מצוה לא דוחים. חתפלותי להקב"ח שיכניס את הדברים הנכונים בפי, שאוכל לשכנעו. הוא היה גור בשכונת הבוכרים. עליינו אליו הビטה בעיצומו של יום השבת, והוא לא ציפה לאורחים בשבת גשומה כזו. 'ברוכים הבאים' - הוא קיבל אותנו בשמחה, ידעתי אם כך אנו וצויים אצלנו בבית... טוב.

"זחלה לי לשכנעו שישלח את הבנים שלו לתלמוד תורה שם יוכלו לנגן במצוות ומעשים טובים. והוא בשלהו, 'הילדים חייבים להוציא בוגרות', היקן יהיה להם פרנطة? הוא שאל אותי. דיברתיו אותו שעה שלימה, שהעיקר זה לא הכספי בחיים, החשוב הוא תורה, מידות ומעשים טובים.

"בס"ד הוא השתקענו ואמר לי: כי את כל הבנים ירושם לאחר שבת בתלמוד תורה, אך את הבן הגדול שכבר למד בכיתה ח' ישאיר, 'הוא כבר לקרהת הסוף, וחייב שלא יסימן ויתקדם ל'בוגרות שלו'. ניסינו לשכנעו, אך הוא לא היה מוכן לשמעו בשום פנים ואופן".

מן סיים את סיפוריו: "אספר לך מה היה בסוף, ילדיו אכן גדלו, והם כיוון כולם שומרי תורה ומצוות קלה בבחמותה, אך הילדי שוכנו ללימוד בתלמודי תורה, כל אחד משמש בתפקיד תורני חשוב, אחד הוא רב עיר, השני אב בית דין, השלישי ראש ישיבה ועוד, הרביעי רבי קהילה גדולתו בעיר ראלשלאץ, החמישי מורה הוראה חשוב, ורק הבן הגדול מהשישה בניו, יצא חשמלאן. ברוך השם הוא שומר תורה ומצוות, אבל מה יצא מכל הבוגרות שלו? חשמלאן מתכוון תנורים ומאווררים, איפה היה האבא? אשה על הבוגרות שלו. הא?!"

"לכן חשוב מאד להסביר את ערך לימוד התורה לבבלי בתים, לאוג שבניהם לימדו בתלמודי תורה על ידי כך יהיה להם הערכה לתורה וייחיו מוקיר תורה". (חובא בספר שר התורה ובספר המאור הנדול)

עדותו של מרכז הראש"ל הג"ר יצחק יוסף שליט"א על מסירות נפשו ופעילותו הנמרצת של מרכז לשכילת הבנים רק לישיבות קדושות:

"משמעותו של מרכז הראש"ל הג"ר יצחק יוסף שליט"א על מסירות נפשו הולך ממקום למקום, מרבי צורה לבבלי בתים, מתרוץץ לאן ולשם, היה לו בתל אביב, אני זכר היינו בתל אביב, היה לו כל ערבית לפחות, יאליה ישב ולומד, השכלה שלשה שיעורים, הגיע לבית בעשר, יאליה ישב וכוכב זה התמדה פלא פלאים, ועם כל זה, כל מקום ומקום הולך, מדובר עם בעלי בתים את ההשכפות הנכונות, צריך למדוד תורה וрок תורה, לא שיעשה ישיבה חז'י תיכון וחצי תורה, אין דבר כזה, או חז'י צבא וחצי תורה, אין, אדם רוצה להצליח שהוא בן תורה אמיתי, תלמיד חכם אמיתי, תלמד כל היום תורה, וכולי האי ואולי, ישב וילמד כל היום תורה, הוא החוזיר בהם בבעלותו את ההשכפות הנכונות, היה א, ברוך השם, זכה לכל הבעלים בתים את הבנים שלהם שלאום לישיבות".

משמעות נפשו של מרכז:

בשנים האחרונות כאשר צבינו ובזכותו של מרכז רשבכה"ג ז"ע"א התרבו ספרטלי בית המדרש בקרב ציבור בני התורה הספרדים, ספר מרכז ז"ע"א מרחשי ליבו הטהור בפני המוני בני הישיבות הקדושות: "בפני ששים שני, כשהיינו לומדים בישיבת פורת יוסף, ישיבה קטנה, גדולה וככל יחיד היו שם רק שבעים תלמידים, "שבעים תמרים ויחנו שם". ולאחרינו האשכנזים היו כמה ישיבות עם מאות בחורים. אך הנה זיכה אותנו הקב"ה לראות את כל בחורי החמד האללו. ברוך הוא יש ריבוי תורה אצלינו" מה אשיב לה' כל תגמוליה עלי", "שבעים נפש ירדנו אבותינו מצירמה ועתה שマー' האלוקין כוכבי השמים לרוב" כן ירבה וכן יפרוץ! ויהיה הדבר כקוץ בעני שונאי התורה, "המה כרעו ונפלג, ואנחנו קמננו וננתעוד" בזכות שעוסקים בתורה". (פסק סיום הש"ס העולמי יא אב תשע"ב)

זהי איפוא, משאת נפשו ישאיפתו הטהורה של מרן שהתגשמה בימי חייו, להעמיד דור של בני תורה ותלמידי חכמים מובהקים אשר מוסרים נפשם על התורה והוגים בה יומם ולילה, זהי המהפהכה הגדולה והעצומה שזכה דורינו:

המהפהכה הרוחנית של מרן!

מי מגן על עם ישראל?

"אללה שתמיד חושבים על עוצמת חיליו צה"ל ראו
ונוכחו כי שוא תשועת אדם!"
"יזכל הניסים שנענו לנו הם רק בזכות תשב"ר
והישיבות והכוכלים העוסקים בתורה!"

דבריו הנוקבים של מרן רשבכה"ג רבני עובדיה יוסף זיע"א בדרשה מיוחדת שנשא בעצרת הودיה בטווימ מלחתה המפרץ כפי שכותב בספרו מאור ישראל דרישות (עמ' רעו) ומהם נלמד גם לימיינו אלו:
זהו לשומו: "לכו נרננה לה' נקדמה פניו בתודה על אשר הפליא חסדו ונפלאותיו עמונו, גבר עליינו חסדו ואמתה זו, לעולם, לעשרה נפלאות גדולות לבוה כי לעולם וכו'.

שלושים וחמש טילים סקדים הטילו סדאם חוסיין וחייליו העיריקים על ארץ ישראל... ותליית (וחחלות לה) יתברך) לא קרה מאומה באובדן נשיות וטיל אחד בלבד החרב שכונה שלמה ברמתן נן אבל כל התושבים יצאו ללא פגע. אך טיל אחד שפגע אצל סעודיה בנין שהיה שם כמאה וחמשים חיליל ארחה"ב, הרג במקום עשרים ושמונה חיילים, ונפצעו קשה כמאה חיילים, ואצלינו שלושים וחמש טילים 'כט'ל' חרמן שירוד על הררי ציון ולא נפקד ממנה איש. במקרה נקדם זו על נפלאותיו וטבותיו עמונו.

אללה שתמיד חושבים על עוצמת חיליו צה"ל באמורם כוחיו ועוצם ידי עשה לי את החיל הזה ראו ונוכחו כי שוא תשועת אדם, כל ההוראות שנתנו להושבי ישראל להכנם בחודרים אטומים מפחד טילים בראשי חז' כיטים, נתרבר שהיו ללא כל יסוד, שם פחדו פחד לא היה פחד. כי חש"ת הפליחתו על סדאם חוסיין וחילתו לבב ינסו לפגוע בטילים כימיים פן מריה תהיה אחריהם. אח"כ הוורד כי המסתכות שחולקו כדי להציגו בהם מפני הטילים היו לקויים מאד ולא היו יכולים להגן על חובשייהם כלל וכלל. וכל התשועה הגדולה עשה הקב"ה...

והנה ידוע מה שאמרו חז"ל (סוטה כא). תורה אגוני מגנא ואצולי מצלא כל הניסים שרואו עינינו יש לזקוק אותם בזכות התורה של תינוקות של בית רבנן ובזכות הישיבות והכוכלים שעוסקים בתורה יומם ולילה.
עכ"ד מרן זצוק"ל.

פעילותו הנמרצת של מרכז כנגד סכנות הצבא:

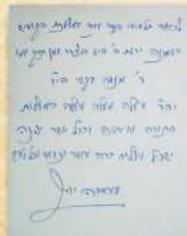
ראיון מיוחד ומרתק עם הרב מונשא בקשר לשליט"א תותיק תלמידי מרכז כנגד הצבא "דעת"א עוד משנת תש"י"א עם חבר מוערכת העלון "זעקה ממזдраח" - בדרך כלל מרכז.

"מרכז הורה לי למורות שאיני בן ישיבה אל תתגייס לצבא בשום פנים ואופן".

- הברכה המיוונית של מרכז בעל ה"חזון עובדייה" זיע"א ומרכז ה"חזון איש" זיע"א כשנכננסנו לבתו של תלמידו הותיק של מרכז, הרוב מנשה בקשר לשליט"א בביטו החנון בשכונת קריית צאנצ'ה בירושלים, אנו מוצאים אותו לומד ומעין בספרו של מרכז "חזון עובדייה", והוא שומע מכם משפחתו על מטרת בואנו אליו, ומיד נערת לבקשתינו ומספר בפנינו את סייפו האישי והמרגש:

השיעורים אצל מרכז
ביבחוותי בשנת תש"י"א עליתי לאرض אפגניסטן, וזכה להשתתף בשיעורים של מרכז זיע"א. הייתה עובד במשך הימים בדף וזכיתי לסייע בהזאת כמה מספרי הראויים של מרכז, ובמשך היהי הולך לשיעור של מרכז בבית הכנסת "שאלן צדקה" ובית הכנסת היה מלא מפה לפה, כל שיעור של מרכז היה בערך שעה וחצי, וכשהרב היה נותן שיעור זה לא היה רך פסק הלכות אלא היוו לו מודים כל הלכה עם כל המקורות של הראשונים והפוסקים עד שהיינו מגיעים לפסק halacha, אפשר היה למשש את ההלכה מרוב מתקנות של כל דבר, הטענות, המנהגים ומה נפקא מינה בכל דבר", מתאר הרב בקשר בערוגה.

קיבלותי 'צ' ג'ויס'
לאחר תקופה קבלתי לבתי 'צ' ג'ויס' ולא ידעתי מה לעשות, לא רציתי ללבת לצבאי כי ידעתني שהה מוקם לא טוב ומתקללים שם, אבל מכיוון שהיהי עובד ולא למורה בישיבה לא יכול היה לקבל דוחה של 'בן ישיבה' ולא ידעתי מה לעשות, הלכתי אל הרוב ואמרתי לו אני יהודי חרדי שורזה להמשיך לשמר תורה ומצוות כמו שצידך ולא רוצה ללבת לצבאי, מה אני יעשה? הרב אמר לי שבושים פנים ואופן לא אלך להתגייס לצבאי, ובירך אותו כמה ברכות שאיני נצל מהצבא, ואמר לי תಲך גם לנגן החזן איש שיברך אותך. ובאותו זמן גם חבר ר' חזקה לוי (ז"ל) היה איתנו

בשיעור גם לו הייתה את אותה הבעיה, והחליטנו לנכון שנייה יחד אל החזן איש".

מרכז שלח אותנו אל החזן איש'
בחול המועד סוכות נסענו לבני ברק אל החזן איש וכשהגענו אמר לנו המשמש' שלו שחרב לא מרגיש טוב והוא הוא לא מקבל חלה, ביקשנו ממנו שבעל'אתה יכינס אותנו כי באנו במיוחד מירושלים והנסעה אז מירושלים לב"ב היהת ארוכה וקשה ולא כמו היום, והוא אמר לנו שנחכה למנחה וזה נכנס לב'.

כשהגיע שעת מנהה נכנסנו כל אחד בנפרד, והרב (החזון איש) שאל אותו מה המטרה שלך שבאת מירושלים, ואמרתי לו שיש לי צו גזם ואני יהודי חרדי ולא ווצה ללבת לצבאו אבל אני עובד כל היום ולומד בערב ואני ל' אפשרות להציג דיחוי מוחצבא, והוא שאל אותו מי הרב שלך, אמורתי לו שאני למד בערב בשיעור של הרב עובדיה יוסף (שליט') מירושלים והוא פנה אליו לבקשתו לקובל ברוכה שאנצל מהצבא. וזה אמר לי החזון איש שלוש מילים: "אל תחק, ותצליח", נישקתי לו את היד, אפילו שזה לא נהוג אצל האשכנזים. תפости לו את היד חזק ונישקתי אותה, ויצאנו שם אני וחברי וחזרנו לירושלים".

כך ניצלתי מהצבא

"אח"כ שמענו שיש רופא אחד שהוא נמצא בועודה של הצבא והוא יכול לחתת פטור למי שימושם ל' בספק, והלכנו אליו ושילמנו לו וככה הסתדרנו וקיבלנו פטור. היו עוד הרבה בחורים שככה עשו אחד מהם הוא הרב ... (הרבי בקש מבקש שלא נפרט את שמו של אותו רב שמספרס מאי פה בירושלים), היינו צדיקים לשלהם לו הרבה מאד ספק זה היה סכום מאד גדול - 140 לירות זהה כmo בערך 5000 דולר היום, ולמרות הקושי להציג כל כך הרבה כסף עשינו ממש גודל ושילמנו לו את הכספי וככה קיבלנו פטור. וכך ברוך הוא המשכנו ללימוד בשיעורים של מרכז עוד הרבה שנים".

הברכה של מרכז שחצילה

"לאחר כ-10 שנים נתפס הרופא הזה והתברר שהוא מוציא סתם אישוריים למי שימושם בספק, והוא הצבא שלח לכל מי שהיה לו פטור דרך הרופא הזה שיבוא לשלכת גיסום בתל השומר, ואני גם הייתי אחד מהם. קיבלתי הזמנה בדרך לבוא לשלכת גיסום, דפק לי הלב מה אני יעשה עכשו, הלכתי לתל השומר, היה שם תור גדול של הרבה בחורים בערך 100 איש שהוזמנו באותו היום, הפיקד האחראי במקום היה קורא את השם של כל אחד ואיזה הוא נכנס, ואני ממחכה שיזכיר לי ולא קוראים לי עד שהפקיד והודיע שנגמר כל הרשימה של האנשים, פניתי למושרד ואמרתי להם אני באתי מירושלים במיוחד אני לא יבוא עוד הפעם, ואז האחראי ישאל אותי מה ש막' אמרתי לו בקשיני מה, הוא הולך וחיפש הרבה זמן את התיק שלי ולא מצא, וחזר ואמר לי "בקשי, אין תיק כזה; אתה יכול ללבת הביתה"... וכך ניצלתי מהם פעמי נספת בזכות הברכה של מרכז ושל החזון איש, מסכם הרוב בקשרי, ומוסיפה: "אשרי אדם הולך בעצת החכמים, מי ששומע לחכמים מרווחה!"

זכה הרוב בקשרי שנעשה לתלמיד חכם בעצמו וכן בנזיו וחתניו כולם בני תורה ותלמידי חכמים מופלגים, שנים מחים "ראשי כולל" חשובים, וכל נכדי זוכים ולומדים בישיבות הקדשות, אכן, מי ששומע לחכמים מרווחה!

אנו נפרדים בחתפעלות מוהריב בקשרי שליט' ואשעה קלה לאחר מכן הוא כבר נראה בדרך אל תחנת האוטובוס בדרכו לשיעור המיוחד הקיים כבר שנים רבות בבית הכנסת "שאל צדקה" מסעדי של מרכז כוותנו תנן עלינו אמן.

כן הני גנות תורה ובוכה לירידני היקר מרד ביגטן ביריטוב נרא', בעל דפוס א.ב. על עטלו וטרחו בהרפה הספר והיצאו לאור עלי. וכן לירידני הוקר משכלי נגן וחכם ר' מנשה בקשי היין, על אשר עטלו וטרחו בהרפה הספר הווה לאור עלי. יהו דעתן שכבלי אשר יפנו ישכלי וצלאו ברור אשר עשור ובכדי ושבע שמותה וככל טוב.

המחבר

מספרות של מרדן להצלת בניו ירושה מהצבאה:

ספר מרן זיע"א: "כאשר היה מתעורר בעיה של שירות לאומי או גזע בנות התייחס פונה לעסקנים שישייני בעניין... פעם אחת סיירנו שתיים עשרה בנות להתיצב, והמשטרה חיפשה אחריהן. ביקשתי מאחד העסקנים להסדר לי פגישה עם שר הבטחון דאז ש. פ. הלה קיבלני בכבוד גדול ואמר לי שהוא עשה כל מה שאב乞ש בnidon. ואכן נפגשתי בקירה בתל אביב עם ראש אגד כה אדם של הצבא, והוא התחל לחקור למה חתמתי על שתיים עשרה הבנות כוחיות בעוד שח להבשות קזר? עניתי לו בזוקף: "לא באתי הנה לבית הדין לעורדים, אם אייכם רציתם לעשות מה ששור הבטחון אמר. לשמעו לדברי!"

כשהחלו לפיסני שלא אcum, אמרתי שוב, אני Km ווואלך אם איןכם חוזרים על השחרור בטוטם אנו מתחילה לבר! ואז הרב בזאי גד נבון אהז בבגדי ומגע ממעני ללבת, מיד הם חתמו על השחרור ורק ניצלו כל הבנות האלה מידי הצבא". (המשךיו של ספרן, והוא בספר הנפלא מעמיד מלך ב')

עדות נבדו של מרן זיע"א, הרה"ג ר' יעקב ששון שליט"א:

"בשנת תש"א היה למון תלמידים בעלי ביתם שהוא מסר להם שיעורים, בית הכנסת ישועה ורחמים בעבר סקמות. אחד מהם, רבינו מנחם בקשי שיחי בא אליו עם שאלה, יש לו צו גויס כתה, האם ללבת לצבא? אמר לו, בשוט פנים ואופן אל תלך לצבא! תעשה כל טצדקי לא ללבת לצבא". (פרק זה מומכת עדות המלהה של הרב בקשי על כך בראיו אישוי מיוחד שערכנו עמו. העוד)

"אני באופן אישוי מעיד שמעולם לא שמעתי את מרן מתר למאן זה הוא ללבת לצבא. גם טרחות ושאלתי את הרב צבי חקק וגם הוא מעיד שמעולם לא התיר ללבת לצבא אף למי שאינו במסגרת למודים, אף למי שבמפורש אינו לוד". (פורסם לאחרונה בתקשותה)

麥תבים ממון על איסור השידות לאומי:

למנוע התנדבות לשירות לאומי ולו להמן קוצר!

"בודאי שבחרה דתית המתויה לשלירות לאומי מפניה עצמה נטשו גדויל בקשר לשירותות תורה והבטאות ואורחות חיים ניעים, בהתאם לロー יהודאל ספא. ולפידונן חיל, ליעלים אל ביא אדם עאמו ליטוינן וכו' ובפרוטומנייה זהה שהבריך פרובה העומד ולבן איי פסיפס עם ביזדי ליטונע את גיסתו מלאת להגדלות לשירות לאומי ללו."

ושמרת לעשות ככל אשר יווון"

"אסור באייסור מוחלט, לבנות להתוגיט לשירות צבאי ואח לשירות לאומי, ובכל כבודה בת מלך נימאה", להיוות תחת השגחת הוריה וכבר חורו בן כל נדול הדור, "ושמרת לעשות ככל אשר יווך"

(מתוך הספר הנפלא "איןצקלופדיית מרן" לרה"ג ר' שמעון ר' שליט"א)

מהותינו לצייר בשניים האחרזנות נודע כי יש כמה ארגוני חסד אשר פורצים את הגדר, ובניגנו להראותנו הנחצת של מר זע"א וכל גוולי ישראל, מעסיקים בנות חרדיות כמתנדבות אצלם ווושם אונן (ולפעמים אף שלא בידיעתו) בסגנון ה"שירות הלאומי", על כן מוחבטים להתריע ולזהיר על כך שלא תאה כאזאת בשואל, ועל הרוי הבנות המתנדבות לאירוגנים אלה לבדוק והיבט הדבר שלא היה בהינתן מצווה הבהה בעבריה? "ושمرת לעשוה בכל אשר יוזך!"

בתוקפה الأخيرة, לאחר הסתלקותו של מרון זייד", ואז חקיקת חוק הגיוס הקבוע יעד גיזס לצבא ולשירות לאומי (חיה לא תחיה!). החיל גופים שונים לחסית בחורים וabricoms לבוא אל המסללים האלה, אך גודלי ישראל שליט"א ובראשם מרון ראש הישיבה חכם שלום הכהן שליט"א ומрон הגר"ם צדקה, ועוד רבים מגדולי ואשי היישובות, יצאו בקריאת נחרצת ואסרו להלטין להשתתף במכגרות אלה של השירות הלאומי הלאומי בכל שם וחינכה דאית להו בין ביום ובין בלילה וכור כיפי שכתבו במכתרב:

עדות מיוחדת

בשיחה אישית ונרגשת עם מערכת "זעקה ממזרחה" שוטח בפנינו אחד הרבניים שליט"א אשר ידיו רבי לו בחינוך ילדי ישראל בדרך ישראל סבא, את פעילותו בתקופת קום הנחל ה"חרדי" אשר יחד עם כמה מעמיטיז העוסקים רبات בחינוך, שמו להם למטרה להציג את הנער מסכנות הצבא ולהוציאו ולהציג בחורי ישראל מצפוני ניסי הנטראן, על פניויהם אל גודלי ישראל שנחרדו לשמע מפייהם את המצב הנורא, על תמייניהם של גודלי ישראל במאבק כנגד מזימות הנחל ופעילייו, ועד להוצאה מכתב נוקב זה על ידי גודלי התורה ובואשם מאן רשבבה"ג פוטק הדור רבינו עובדיה יוסף זצוק"ל:

"לאחר שפעלנו במשך תקופה ארוכה לעזר לבחורים אשר היו מפוזרים ע"י ניסי הנחל, וב"ה זכינו להציג בחורים רבים מדורות שחת (בידי הרב שליט"א ר Shimot מפורחות עם שמות ופרטי הבחוורים שהם זכו להציג מהנהל האזוב), הלכנו לכמה מגדלי ישראל וסיפרנו בפניהם על המצב הנורא השורר בגדרי הנחל הנקרא "חרדי", גודלי ישראל שנחרדו והזועזעו לשמע על המתרחש במסלולי הנחל, אך היו מהם שכבר דיעו מה מצב הנורא אף יותר מאיתנו והחרידו אותנו מפחדות והעובדות שכבר נודעו להם על בחורי ישראל שנפלו לשם וחיזקונו ועודדו אותנו לפעול בכל הכל כרך וכרך יצא המכתב הייחודי.

לאחר שכמה מגדלי ישראל כבר חתמו על המכתב, הוצע באחת האסיפות שהיו בבית הגרב"ץ מוצפי שנעלה לمعון קודשו של מאן רשבבה"ג רבינו עובדיה יוסף זצ"ע ואנשטו בפניהם את המצב הנורא, וכן עליינו בחרדתו קודש אל ביתו של מאן, פנינו, הגאון הגדול רבי בן ציון מוצפי שליט"א עם עוד רבי נסף ואנכי, ונכננו אל חזרו של מאן וסיפרנו בפניהם את המצב הרוחני הקלקל והנורא ששworor בנחל ה"חרדי" וכשהשמע מאן כך מיד חרוד חרודה גוזלה על הבחוורים היקרים שנפלו לאחד שחת זה, ומיד רצה להחותם על המכתב, וכמעט שנקרע המכתב מידי הרב מוצפי מרוב התלהבותו של מאן, אך הגרב"ץ מוצפי ביקש ממן שיראו את כל תוכן המכתב, ומאן אכן קרא את כל המכתב מתחילה ועד סוףו פעמים והסתים לכל מילאה ומילאה שנכתבה בו, וזה מיד הצטרכ וחתם עליו בהתלהבות ואמר: "ברוך שמסור עולמו לשומרים". ואז מאן שאל אותנו "מה עשיתם נגד זה"? ואמרנו לו שדיברנו ופעלו אצל הרבה בחורים שלא ילכו לשם והראנו לו את הורשימות של הבחוורים שהצלו משם והצלהנו להזכיר בחורה לשישיות הקדשות, ומאן שמח מאד וסתור על לחינו בחיבה ושוב חזר ואמר בשמה "ברוך שמסור עולמו לשומרים, ה' עמכם גבורי החיל". וכשbastian כבר לצאת קרא לנו המשב"ק של מאן, הרוב צבי חקק ואמר לנו הרוב ביקש שתחכו ונגע, ואז מאן הביא לנו לאכול חתיכת מהאתרג שבירך עליו בסוכות (היה זה ימים טפורים לאחר סוכות), שכן המכתב יצא בשילוי

חדש תשרי תשס"א. יש לצייר שחלוקת אחורוג ע"י סוכן הינו דבר בלתי שיגרתי בעליל (חוץ מתניתו בתוך סגולה לבנים, עין חזון עובדיה סוכות עמוד תנ) וזהו עובדה נדירה ומיזוחת המראה עד כמה מREN יצא מגדירו לעודד ולחזק את הפועלים בנגד סכנת הנחל והצבא. העורך). ומן חיקק מאר ובירך את הגאון הגדול ר' בן ציון מוצפי שליט"א. וכן בירך בחום כל אחד מאיתנו בפניך. לאחר מכן כשפורים המכטב ברבים ניסו עסקנים ("חרדים") שם שמור במערכת וד"ל לטען בחזופתם הרבה שכיביכול מREN לא ידע על מה הוא חותם, ושהוא חשב שהזה קריאה לעזרה למען הכנסת כללה...

במקביל ניסו גורמים שונים "לשכנע" את מון לחזור בו למכתבו, אך כמובן ללא העיל. מאוחר יותר בעקבות השפעתו הרבה של המכתב, ניסו גם ראשי הנהגה לחביא אל מון כל מני אנשים ובינם גם רב מחול שניטה בכל כוחו "להשפיע" על מון לחזור בו, אותו רב טעם באזני מון שהנהיג מועד להציג את אותם בחורים מוקולקים. אך כמובן שמן לא הסכים לשמעו אליהם בשום פנים.

מן אף סייע לנו במרקם רבים לשכנע בחורים באופן אישי שלא לckett לנחל, הינו באים אל השכו של מין בזון הקבלת קחל שהיתה בימי ישיבי "יהוה דעת" עם בחורים שהיו בהתלבשות קשה בעקבות פיתוי גיסי הנחל, ומן היה מחזק את הבחורים ומשפיע עליהם שלא ילכו לשם.

אנן זוכר שהיה בחור בשם שבא מישיבת "אור החיים" ואחד מהගייסים בשם ... פיתה אותו מאד להתגיים לנחל, ומאייך אנחנו הסבינות לו כמה שהמקומן הזה מסוכן מאד ושלא יילך לשם, אך הוא היה נתון לפיתויים ולהחצים כבדים מאר מגיסי הנחל, והצענו לו שיבוא לשאול את ממן על כך, וממן דיבר אותו ואמר לו שלא יילך לשם בסום בפנים ואופך, אך הבהיר טען בפניהם ממן ואמר "אבל אני בכל מקרה לא לומד!" וממן אמר לו "אף על פי כן, גם אם לא תלמוד, אל תתגיים!" שוד כאו עדותם במינוחת.

מכתבו של מרכז אף הובא כמה חודשים לאחר שפורסמו. ע"י מר בריה דרביניא הוא מרכן הראש"ל של ליטא באספרטן ילקוט יוספ' כיבוד אב ואם פרק ט' הלכה ס' בהערה זו": "ובענין הנח"ל החדרי

פרק ג'

צערו הגדול של מרן:

בימי השבועה על הסתלקות בנו של מרן - הגאון הגדול רבי יעקב זצ"ל, בא ראש המஸלה ללחום אלבים בבית מרן. המשיח, אמר מון לראש המஸלה: "אני נמצא בצער, באבל, בני היה איש מודעות, איש יקר מאד, ואני בצער, אבל יותר מהכל צער על הצער הדבר הזה - על הצער של היישובות".

אבא לא קיבל תשובה!

כפי שהחטב באביו של מרן, הגאון הגדול ר' דוד יוסף שליט"א לורה"ם בזמנן שבא ללחם את בני משפחתו מון: "אבא פאד ביכש, עולם התורה יקר לך, זו מעין צוואה, אנחנו מתחננים כלנו ביחד מכל הלב, תעשה את מה שאתה יכול."

אבא ביקש, ואבא לא קיבל תשובה, הוא פאד נגע מכך, אבא פאד נגע מכך שהוא לא קיבל תשובה על האקשה שלו, הוא התהנן וביקש, מה שהוא שמע "לא באתי בשביב זה", ורק את חמיילים הללו, הוא פאד נגע מזה, הוא דבר איתי לאחר מכן, הוא פאד נגע, ואנו מוצפים, אנחנו מרגנישים שאו היתה המשאללה החשובה ביותר בשביב, הוא אמר את חמיילים הללו לך, שיכלתי בנו, אבל זה כואב לך יותה.

אבא דיבר על גיטוז בחורי היישובות, הוא השמיע מיללים פאד קשות בנושא זהה, על גיטוז בחורי היישובות, והוא לא קיבל תשובה, אנחנו עדין מחכים, לשמר את עולם התורה, זה מה שהוא ביקש"

מרן זע"א בהחבטאות חריפה על השותפים בגיטוז לצבאות:

"יש כאן הרבה רשעים שהם עניינם על בני היישובות שלנו, לבטל אותם מהתורה הקדושה, הקב"ה יפר עצמן, ויקלקל מחשבותם, עוזו עזה ותופר דברו ודבר יקום כי עמו אל, ויקוים בהם הפסוק "שפוך עליהם זעםך וחורן אף ישוגם, תרדוף באף ותשמידם מתחתשמי ה'", "אתה אלקדים תורדים לבאר שאתה אנשי דמים ומרמה לא יחצוי ימיהם ואני אבטח לך"

עדות מדברי הרבניים שליט"א על צערו הגדול של מרכז מגירות הגיאות:

"בchodשים האחרונים הוא נלחם מודע על גיוס בחוריו הרשיבות. נגר גיוס בחוריו השבבות. בחודש איר ה'וא ישב שבעה על אחיו הגדול הרב יעקב זכר צדיק וקדוש לברכה, באו אליו כל שרי הממשלה ללחם אותו וביניהם הגיע גם ראש הממשלה,ABA התחליל לדבר אותו מין, איך אתם מודדים כספ לאברכים? ... ואני רואה ואני יודע על זה כוללים נטגדים, ראש כלול אין לו כספ להחזיק. מה עושים אברכים? מהחפים עבודה, הם ממיעטים תורה בישראל, איזה עון חכורה. הוא אמר לך לראש הממשלה, אתה עכשווי בצער אני באתי לנחם

אותך, אמר לו הרב: אני בצער על הבן שלו אבל הצער היותר גדול שלו הוא על בחורי היישובות. זה מה שכאב לרבי".

"הגאון החזון איש נפטר בעיצומה של המלחמה על גיוס בנות לבבא, עצם חמאתק הגדול שהיה עם החפוגנות שהוו, מי שזכור לפני שישים שנה איזה הפגנות, היו מאבקים. בעיצומה של המלחמה הוא נפטר, ואמרנו אז שכן בעולם הזה הוא לא יצלה, עלה למלוכה ושם הוא יצא", וברוך הוא ביטל את

הגזרה של גיוס בנות. ואני אומר: כאן נלחם ממש עד ימי האחרון על גיוס בחוריו היישובות, באו אליו כמה שרים לבקר אותו בבית החולים, והוו ל' כאבים וייסורי תופת, ובchodשים האחרונים היה בעל ייסורים ממש, וכשהוא לבקר אותו על מה הוא דיבר אותן? על גיוס בחוריו היישובות, על האברכים, זה מה שהחדריג איזה, כנראה שדראה שהוא לא מצליח כאן בעולם הזה, עליה למלוכה, ושם הוא יאבק על הגזרה הזאת".

(כ"ג, ט"ו, הראש"ל הגר" יצחק יוסף שליט"א, קומץ "מניד הרקיע" ח"ב סי' ג')

"וכשהוא [הגר"ד יעקב יוסף זצ"ל] נפטר, היה למxon צער גדול, אבל כשהבא ראש הממשלה ללחם את מxon, אמר לו מxon, עם כל הצער שיש לי על מיתתبني, הצער שאתם עושים לתלמידיו החכמים, הצער שלקחחים להם את פת לחםם, את הקוסח הלב שבו נזננים ילדים לשות בובוקר, הצער שאתם עושים לבני היישובות עם כל גזירות הגיאות והקיצוצים, זה כואב לי יותר ממיתתبني. כך היה מxon, הכאב של חכלל כאב לו יותר מהכאב הפרטי שלו".

הזרירים קשיים לכותבם, אבל זה המצטבר, יש צער גדול, זה לא עניין של הגזירות, אלא זה עניין חולאות בתורה הקדושה, חומר הערכה לתורה איזה עלבון גדול יש לתורה, ובגלל זה נפטרים צדיקים, לא

מספיק מה שר' יעקב נפטר, גם מtron היה ציריך לכלת בעונם, ועוד צדיקים רבים, ה' יرحم עלינו".
(הג"ר ואבנו אלבו שליט"א, קובץ "סגיד הוקיע" ח"ב ס"י מו).

הג"ר מימון שליט"א

יזאך עתה בכל חזשי חייו האחרונים נשא את כל משה עולם התורה על שכמו, וכמה CAB לבו החדר על גזירות הגיאום על עולם התורה, ולא נח ולא שקט ובכל הזדמנויות שאל את קרובוי מה עשית היום למען גזירות הגיאום. וכמן החazon איש בשעתו שמסר נפשו על גזירות גיאום הבנים עד שעיצאה נשמותו הקדושה בטהרתו. אויר לנו כי גזירות גיאום הבנים עד שעיצאה נשמותו הקדושה בטהרתו. אויר לנו פנה היום כי נתנו צללי ערב ואנשי אמונה אבדו". (הג"ר יוזם מימון שליט"א, ר"ג "תורת משה", קובץ "סגיד הוקיע", ח"א סימן מו).

יזכידוע חולין האחרון של מרון מלכא צ"ל הכביד מאז שהתחילה לדבר על גיאום בחורי היישובות, והדבר לא נתן לנפשו הטהורה מנוח ושלחה, וכחוותו הילכו וצובחו מיום ליום, כשהוא מדבר באזני כל מי שהיה ביכולתו למן עאת הנזרה המרה ההז, ובימי האבל על בנו הג"ר יעקב צ"ל התבטא כי גזירות הגיאום מכאיבה לו יותר מפטירת בנו ולבקשו נספה בכל חפלה תפילה "אבינו מלכנו" אחריו חזות הש"א, להעתיד بعد ה' להזכיר את רע הנזרה אשר למרובה הבושה והכלימה נזרה בשתי עדים אנשים חטאיהם אלה הקוראים לעצם הדמיים, שנתחכרו לרשות העורב כמותם, לא יאהה ה' סלח להם.

ומה מפליא כי גם חולין האחרון של מרון פאר הדור החזון איש הכביד ביזטור כאשר אותו אנשים ממש, ממפלגנת המפדר"ל דاز, והתקשו לגיים את בנות ישראל, וגאון ישראלי החזון איש צ"ל נלחם כאoi לבטול הנזרה, ואנשים אלה התרלו בו והמורא את דבריו והשביעו אותו מරודים, עד שנתבקש בישיבה של מעלה. [כמתועד כל מעשה מעללים בספר "פאר הדור" חלק חמישי (פרק שלשים ואחד), וזה שם באורך, כי אין חדש תחת השם, ומשורש נחש יצא צפע ופוך שרד מעופף].

(הה"ג ר' אליעזר בון, מוח"ס "מעדי המלך", קובץ "סגיד הוקיע" ח"א ס"ג)

ספר מרון הראש"ל הג"ר יצחק יוסוף שליט"א: "כשمرן האבא קרא בעיתון המודיע שנסחלו 3000 צווי גיאום לבני היישובות (היה זה לאחר פקיעת חוק טל וערב חוקigkeit חוק הגיאום), הוא פרץ בכי, וכמה שניסי נז להרגע עמו הוא לא נרגע, הוא המשיך לבכות ולהצטער על כך". (שמענו מפיו)

היעד בפנינו נכוו של מרכז הרה"ג ר' יעקב ששון שליט"א: "בשנים האחרונות לחיה מרכז היי פעמים רבות בהם פתאום מרכז החול ללבכות באמצע למוודו, ושאלנו אותו למה הרוב בוכה ומרכז זיע"א ענה שהוא בוכה על כך שרצוים לנו לגיים את בני הישיבות, אנחנו לא הבנו למה הרוב כל כך בוכה, אמרנו לו הרוב לא יdag הפליטיים כבר יסדרו את זה, אבל מרכז לא נרגע והמשיך ללבכות..."

מרכז לא בכה בכיה של חינוך!

אכן בעוננותינו הרבים, עינינו הרואות כי מרכז זיע"א לא בכה בכיה של חינם, ולמרות נסיבות הסחת הדעת והשתתקת קול הזעקה על המצב הנורא, אנו, באיגוד בני התורה הספרדים, כמו שנמצאים בתחום, יודעים על מאות רبات של בני ישיבות ואברכים המשוכבים עם הצבא, (ואהר רביהם מהם כבר סטודרו בזכות פעילות האיגוד), וכמו כן ישנים נכוו להיזום (שילה חדש תשורי תשע"ז) מאות אברכים וחוחרים שאז הם אפשרות לקבל דוחיו של "בן ישיבה" בעקבות הביוווקרטיה הנוקשית שמונחגת לאחזרנה הלכה למעשה באין ספור פרטיהם, כגון שנדרש מינימום של 10 (מתק"ז 15) אברכים 'דרושי דיחוי' בכל כולל, (זהיינו שצרכיים בכל כולל 10 אברכים עד גיל 24!) וכן 25 (מתק"ז 35) בחורים 'דרושי דיחוי' בכל ישיבה, מה שמכומן קשה להשיג בשיבות חדשות או לבני תשובה וכדו', כך שלמרות שהם במסגרת ישיבה או כולל ממשן יום שלם הם מסוכבים ומאיימים על ידי הצבא [מושת פיז]. ידוע לנו אף באופן אישי על אברכים שבעקבות כך עזבו את הכלול והגיאסו לשבא, ה'ירחם.

אכן, לא ב כדי זעק ובכה מרכז זיע"א עד סוף ימיו על גזירות הגיוס הנוראה אשר מאימית לכליות חילילה את מופעל חיו האדרי, הוא עולם התורה הספרדי אשר הוקם על ידו בעמל רב ועצום.

אין לנו אלא לעמוד בתפילה בפני בודה העולם שישמע שועתינו, וזעクトו הנוראה של מרכז תבקע רקיעים עד לביטולה המוחלט של גזירת הגיוס מעלינו ומעל כל בית ישראל, במהרה בימיינו אמן.

גדוליים צדיקים בימותם

סיפוריו של יצחק:

נולתי בית מסורתី בkowski, פותח אביו של יצחק את סיפורו המרגש. בגין שבע עשרה התחלתו להתחזק, הייתה או בצומת המשמעותית בחיה. יהודי יקר שהכיר אותו ייעץ לי להיכנס אל הקודש פנימה - אל מרכז מלכא זצוק'ל זיע"א. נכנסתי למרכז זיע"א והוא קיבלני לבבויות כדרבו וחיזק אותו מאד להיכנס לשכבה קדושה. אותה פגישה עד לאחר חמיש שנים עברה על תקופה של עלייה עצומה, הרגשטי צורך להשלים פערים. אח"כ נישאתי לרעתיה תהיה, בוגרת סמינר אוור החיים, שעברה מסלול חיים דומה לשלוי. היה לנו שאיפות עצומות לבית של תורה, כביכול לכפר על מה שאנו לא זכינו. אך הימים נקבעו, והדמויות זלגו, וביתנו נשאר ריק.

לאחר שש ששה שנות נשואין נכנסתי שוב למרכז זיע"א, גולתי בקצרה את הקורות עלי, לפתע קרא מרן - אתה היה אצלי לא האמנתי למשמע אוזני, נשתקתי את ידו הקדושה ואמרתי בהתרגשות: הרוב בשבייל הוא כמו אבא! מרן חיך ואמר - אם אתה בן של, מגיע לי נבדים מפק, וברכני בחום. לאחר פחות משנה זכינו לחבק את בנו בכוורת יצחק ני"ז. מעמד הבירת היה מוגש בפניו, שכמוהו, מרן זיע"א ממש כסנדק.

יצחק התגלה כילד מחונן, הוא אהב ללימוד והצטיין במידות זהב ויראת שמיים טהורה. בנוטף למלגולותיו הרוחניות, יש לו ליצחק חוש מיוחד לנינה, הוא בקי בכל רזי החכמה, פרטיה ודקדוקיה. כМОון שהוא יושב והוגה בתורת ה' כל היום, אך בחופשיות ובשבותות וגיל הוא מעט להנות מניטות נפשו זאת.

זה זכה ללימוד בישיבה קתנה חשובה בעיר בה אנו גרים, ולאחר מכן המשיך לישיבה גדולה מפורשתם בירושלים. לפני כשנה זמן יצחק לשכת הגוים לצורך מסירת טופס הדיחוי. באופן כללי לא היו אמרות להיווצר בעיות, שכן מדובר בבחור מצוין מישיבה מצוינת, ובפרט שהחתייבות היה במרוכז לכל בני היישבה. כשהנכns יצחק לחדרו של המראיין הוא נשאל בין השאר שאלה תמיתה - אם הייתה מיתגים לאיזה חיל הייתה משתייך? יצחק היקר לא הבין את המלכודות ולאחר מחשבה קצירה אמר, אם יש משהו שמענין אותו חוץ מתורה - זה מוסיקה. אותו חיל כנראה מבין גם הוא בתחום, ומכאן התגללה שייה על כל תורה המוסיקה, השירה והחזנות, על מזרחי וחסידי, מקאמים ומקצבים וכו' ויצחק הרגש כמו זו בימים. בנוטף הראה לו החיל במחשב כל מיני תוכניות ומוסלולים שהצבא יכול לו כדי להשתלם בתחום המוטיקה. יצחק צחק ודוחה כМОון את כל ההצעות ה"מאד מפותת", נראה לנו ישיבה היועץ ערוכה של תורה.

בתום הפגישה הדפיס החיל איזה דף וביקש מיצחק להחותם. יצחק נודך - על מה אני חותם פה. החיל ענה, שום דבר, שאתה מבין את מה שדברנו. יצחק שאל: אבל זה לא עולול לטבע אותך? והחיל ענה: ברור שלא! וצחוק - אווי ואבוי, חתום...

אחרי שבועיים קיבלנו מכתב עם הזמנה מיוחדת למפגש ריאשוני בצה"ל. טלפון אחד ל'מיטב', והנורא מכל התרבות - יצחק חתום על ביטול מעמדו כבן ישיבה. נכננו לmoroz אדר' לנסות להסדיר את מעמדו כבן ישיבה, אך כל השערים נמצאו נעלמים. עסקנים בכירים שפנינו אליהם הרימו ידיים, אני יודע אם מהוסר ביריה או מהוסר אכפתיות. מה שאני יכול להגיד זה שאחד העסוקנים הבכירים ביוטר פלט - ספק לעצמו ספק לי - "גם ספרדי, גם בן של חזור בחשובה... שיתגיים..." בנתים יצחק קיבל לפחות פעמיים בשבוע טלפונים מהבא שניסו לשכנעו להתגייס. הצעו לו מסלולים שונים, וכמובן, ניצול החוש המוזיקלי... בעבר חדש הרגשנו שהטבחה מתחדשת סביבנו, חששתי גם שי יצחק עלול להשתכנע ולהשבור, וחילתה ליפול.

ואז נגענו ביריעון. ל��חי ספר תחילים ונעשה לציינו של מרן ז"ע". סיימתי שם את כל ספר התorialים בביבות, פניתי למtron ואמרתי לו: "ברנו הילד הזה כמו ננד שלך, בגין שמונה ימים החזקתו אותו, תשמור אותו קרוב אלקיך, אל דרך התורה שלימדת אותו, אל תיתן שיחטפו לי אותו". דברותיו בקהל, אנשים הסתכלו עלי, לא היה לי אכפת, המשכתי להתפלל עמוקKi ליבי - "ח'לך לפני אבא שבשמים ותחנן בעידינו, بعد יצחק בן שרית".

לפתח ניגש אללי יהודוי: "מה קרה?"
לא הייתה פניו לנחל שיחח ופלתתי, "הבן שלי הסתובע עם הצבא".
האיש לא הרפה - "זפנית לאינדו?"
לא, מה זה?"

האיש סיפר לי בקצרה על איגוד בני התורה הספרדים והביא לי את מספר הטלפון. לא תליתו הרבה תקנות, שבעתי מרורות מעסקנים. התקשרותי, קיבלו ממוני פרטיטים, לאחר שעתים חזרו אליו. רבותין אלה לא עסקנים, מלאכים יושבים שם! הרגינוו אותו, הסבירו לי מה בדיקת המצב שלנו מבחןיה חומרית, הצביעו דרכי פתרון ברורים בעיה, הצביעו לי עורך דין בכיר, ואכן בתוך תקופה קצרה העניין הסתדר, החזרו ליצחק מעמד בן ישיבה וכל התקופה העונמה מאחורינו.

נקודה אחת אני חייב לספר, כשהתקשרתי לאיגוד להודות להם ולטפר שהכל הסתדר ב"ה - המוקדם שם ענה לי בכאב: תודה לך על היכולת הכספית שלך לשלים את עורך הדין, רק הבוקר נפל בחור לבצא בגלל כסף. המذובר הוא בבחור מצוין, אך אין לו משפחה חזקה מאחוריו ולאחר חודשים של טרוטורים מהצבא פנה לאיגוד בבקשת סיוע, אך כשהתברר למשפחה שהעורך דין עולה כסף (מוזל מאי! בזכות האיגוד) הרימו ידיים והשלימו עם המצב.

רבותין הארנין זהה אידיין תעשו הכל בשבייל לתווים להם, בעיני דעתך איך אפשר להציג נשמהות בכטף!

ולטיטום, לא לשכווה - תזהרו את החברים, את הבנים, את כולם, לא לחותם על שום מסמך בכל מקום! רק צרות זה עשוה. ואם הסתבכתם - לא לשכווה להתפלל! התפילה שלי הביאה לי נס!

יהי רצון שבזכות מרן מלכא זצוק"ל ז"ע". לעמוד עם ישראל לbijtol כל גזרות קשות ובפרט גירות הגיזום על בחורי הישיבות, אמן.

קיבלו הוראות מרן!

כבר בתחילת הפעולות של האיגוד (לפני כשנתים וחצי) זכינו להפיצו ולפרסם את מכתבו הנחרץ של מרן רשבבה"ג זע"א כנגד האיסור החמור והנורא של הנח"ל האכזב - ה"חזרי", עם שאר גוזלי ישראל שכתו על הטכונה הגוזלה הנש��פת מיטותו של הנח"ל האכזב זהה אשר רבים חללים הפל, ובמבחן מיוחד לילדי ישראל נתלו השלטים המיחדים שהוצעו, וכיוון אנו רואים וمبינים איך שגדולי ישראל ובראשם מרן זע"א רואו בעיניהם הצופיות למרחוק את הסכנה העצומה אשר הוא עלול להמית חלילה על הציבור וכי שכתבו במכותבם:

**"וועקיות שבר של הרים ומוראים נשמעין על בני ציון יקרים
שהגינו לידי חילול שבת ועיבורות חמורות וביזוי כל קודש..."**

**"לכן הנהו להזהיר באזהרה חמורה לבב' יחתפה שם תלמיד ושם שומר
הוראה ומצוות גם אם אין במסגרת לימודים ליפול בדרכות"**

וכעת אנו מפריטים בפירושם הראשוני מהנה המתעדת פעילות מיוחדת של ילדי ירושלים הנאמנים למרן אשר יצאו במבצע מיוחד לתלות את השליטים על גדרות לשכת הגנום המתועבת, כדי שוגם השוכנים בה יראו וידעו את דעת התורה האמיתית על הסכנה הגדולה והאיסור החמור שיש לבלה ההולכים לצבאות ולכל מפלולייו החרדים" ואת הוראותו הנחרצת של מרן זי"א

קבלנו הוראות מרן

גוזעג מיוחד לילדי ישראל:

במלאות ג' שנים להסתלקותו של מרן אנו יוצאים במבצע מיוחד:
"ילדי מרן מנצחים את גזירת הגיוס"

היאם פקלחיהם בס' ג' תרצ"א אפקת איזקון ימ"ז ישראלי רק פוראלמן פהנוכה ופערמיגטן ען אלן לאן אלן האיסוכ פהנאייר לילכת ג'ג'אל פ"מץ"י ג'ס שואך צערה ואזועט רק ען מאיע נאומיגטן ג'אנז"ם, האפק פאהז' ווועז אפקה קולט פהנאהוון קוטקיין ג'ס רחמי האלאי.

פרטים יבואו!

מרן מתחנן אליך: שמור על ילדי!

כלנו, מסיעים ל פעילות האיגוד!

מפעליות האיגוד השוטפות:

הפקת גלון הסברה
“עקבה מפוזרת מידי חודש”
(ב- 45,000 עותקים), וכן חוברות
הסבירה מעית לעית.

תמייה מפעיטה ע”ז
עו”ד פומחים וייצוג
בבית הדין הצבאי

מקד טלפוני עם מענה,
אנושי 24 טעות ביממה,
לכל בעיה מול הצבא

תמייה נפשית וסיווע מפעיט
לבחורים העצורים
בכלא הצבאי

פעילות הסברה
והזרקה בקרוב.
בני הшибות.

כינוסים מיוחדים בכל רחבי
הארץ, בהשתתפות גולי
תורה ורבנים ידועים טעם

האם כל זה יתעכב מהוסר תקציב?

בדין הרבני פiel הילך בכל פעילות הקדש הוא באחת מאפשרויות הבאות:

עלות כינוס הסבראה ברוחנה
הארץ 4000 ₪ (200 ₪ X 20)

బ בסוד תלמיד שול מק מפעיט
לאגאלת יהודי פספס
בתחרותה של 100 ₪ (X 24)

עלות שיחת הדרכה בישיבות
הקדושים 400 ₪

זרפה וספחה אל
גלוונת “עקבה מפוזרת”
בתחרותה בגין 200 ₪

תלמיד חכם שליח האיגוד יעדתו בתפילה
במשך שנה שלמה מיידי ערב ראש חודש
על קברו של פרון קדוש ישראל
רביינו עובדיה יוסף זצוקלליה זכוותו בגן בעדיינו,
על כל החותמים הו”ק חודשית מ- 50 ₪ ומעלה.

שי מילך ומלוך
שי גל גל מילך

לתרומות ולהעברת שמות לתפילה חייגו עכשיו:

02-6507494
שלוחה 6

ניתן להרומים גם בעמודות ההכרמה הדיגיטליות של “קהילות” בבעלות הכנסיות ברוחבי הארץ